

Zuinig met woorden

Woorden spelen in de christelijke gemeente een grote rol: in preken, in gebeden, in bijbelbesprekingen, op huisbezoek en tijdens vergaderingen volgt het ene woord op het andere. Soms klinkt er protest tegen die veelheid van christelijke woorden: "Geen woorden maar daden!" In de gemeente van Jezus Christus zijn daden echter geen alternatief voor woorden. Het Feyenoordlegioen kan zingen: "Geen woorden maar daden!" De gemeente kan dat niet doen. Want het behoort tot het wezen van het geloof in de God van oude en nieuwe testament dat er woorden gesproken en gehoord worden. We leven van woorden. We zijn er omdat God in den beginne gesproken heeft: "Er zij licht!" En omdat Hij tegen zichzelf zei: "Laat ons mensen maken" Israël is er omdat God tegen Abraham zei: "Ga uit uw land en trek naar het land dat Ik u wijzen zal" De gemeente is er omdat "God in het laatst der dagen tot ons heeft gesproken in de Zoon" (Hebr. 1:1).

God die gesproken heeft opent ook ons de mond. "Hoe zullen zij geloven in Hem, van wie ze niet gehoord hebben? Hoe horen zonder prediker?" (Rom. 10:14). Er is een woordenprobleem in de gemeente van de Heer. De eindeloze vergaderingen over onderwerpen waarover we het niet eens kunnen worden, spreken duidelijke taal. Maar daden zijn niet zondermeer de oplossing voor het probleem van onze woorden. We moeten gewoon goed met woorden leren omgaan!

God sprak: "Er zij licht" En er was licht. God had er slechts drie woorden voor nodig. Voor veel eenvoudiger zaken hebben wij eindeloos veel meer woorden nodig. Eindeloos veel meer... Er komt geen einde aan onze woorden. Omdat het alsmaar niet lukken wil wat we zeggen, blijven we praten: om elkaar te overtuigen. Om onszelf te rechtvaardigen. Om eenheid te bewaren. Om problemen uit te praten. En we raken maar niet uitgepraat. De veelheid van onze woorden is omgekeerd evenredig met het gezag van onze woorden. Het ene woord roept het andere op. Op zoek naar het laatste en verlossende woord blijven we maar praten.

Het probleem van onze woorden is vaak, dat we als sprekers onze plaats niet kennen. "God is in de hemel en gij zijt op de aarde, laten daarom uw woorden weinige zijn" (Pred. 5:1). Wij zijn sprekers op aarde. Wie dat tot zich laat doordringen is zuinig met woorden. We kunnen praten wat we willen, maar met al onze woorden bekeren we elkaar niet, overtuigen we elkaar niet, bewaren we de eenheid niet. Bovenal: met al onze woorden spreken we nooit het laatste woord over het Woord van God. Prediker contrasteert de aarde met de hemel: "God is in de hemel en gij zijt op de aarde" De hemel is de plaats waar God zijn machtige woorden spreekt: "Hij sprak en het was er, Hij gebod en het stond er" (Ps. 33:9). Hoeveel we ook praten, wij kunnen met onze woorden nooit voor God spelen. Daarom moeten onze woorden weinige zijn.

Olof de Vries